

# Rozjímanie na sobotu 2. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na sobotu 2. týždňa  
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: Ježiš je  
nám vždy k dispozícii; On je  
zdrojom novosti; Eucharistia  
nasycuje náš smäd po dušiach.

TOLKO ĽUDÍ SA TLAČILO okolo  
Ježiša a jeho učeníkov, že im často  
„nedovolili ani jesť“ (Mk 3, 20). Pán  
trávi hodiny a hodiny počúvaním  
ľudí, ktorí sú všetci veľmi odlišní. Pre  
jedného má slová odpustenia a  
povzbudenía, pre druhého gesto  
nežnosti, pre niektorých znamená

toto stretnutie koniec choroby alebo začiatok nového života. Každý, kto sa priblíži k Ježišovi, sa cíti vypočutý, vítaný, milovaný, aj keď sú to stretnutia trvajúce len niekoľko sekúnd. Aj my sme súčasťou tohto davu a čakáme na okamih, keď uvidíme Majstra z tváre do tváre. O čo Ho požiadam? Čo by som mu chcel povedať? Čo ma trápi? Čo potrebujem uzdraviť vo svojej duši? Koho mám dnes v srdci osobitne? Chvilé modlitby sú rovnako skutočné ako stretnutia, o ktorých nám rozpráva evanjelium. Pán nás čaká s rovnakou pozornosťou.

Ľudstvo v núdzi spotrebúva energiu Majstra a jeho učeníkov. Láska k davu je silnejšia ako únava, ako hlad, ako akýkoľvek osobný problém. Ježiš Kristus sa tak stotožňuje so svojou spásonosnou misiou, že všetko v ňom je podriadené tomuto poslaniu. Aby mohol byť chvíľu s nami, Ježiš je ochotný zostať bez jedla alebo zostať

vo svätostánku bez ohľadu na čas. Svätý Josemaría hovorí: „Vždy ma poteší, keď v nejakom meste či dedine čo i len z diaľky zbadám siluetu kostola: je to ďalší Svätostánok, ďalšia príležitosť, aby sa duša aspoň túžbou mohla preniesť k Pánovi v Najsvätejšej sviatosti“[1].

---

NIE VŠETCI ZDIELAJÚ nadšenie davu pre Ježiša. Niektorí z jeho spoluobčanov a príbuzných, ktorí Ho poznajú od detstva, neprijímajú, že dosiahol takú slávu. Poznajú syna tesára odjakživa, myslia si, že vedia, čo môžu od Neho očakávať, a preto to, čo sa deje, nezodpovedá ich očakávaniam. Možno aj my poznáme Ježiša od nášho najútulejšieho detstva. A možno, podobne ako jeho rodáci, si myslíme, že už vieme, čo od Neho môžeme očakávať. To môže byť prekážkou, ktorá nám bráni otvoriť

sa Jeho darom. Duchovné starnutie znamená práve to, že už neočakávame nič nové, ani od toho, kto je zdrojom všetkého nového. Prítomnosť Ježiša omladzuje ducha, robí vieru stále odvážnejšou, nádej istejšou, lásku horúcejšou.

„Božie slovo v knihe Zjavenie hovorí: „Hľa, všetko robím nové“ (Zj 21, 5). Kresťanská nádej je založená na viere v Boha, ktorý vždy vytvára novotu v živote človeka, vytvára novotu vo vesmíre. Náš Boh je Bohom, ktorý vytvára novotu, lebo je Bohom prekvapení“[2]. Svätý Josemaría vždy, keď pristupoval k oltáru, aby slávil svätú Omšu, vnútorne si vychutnával žalm 43 a oslovoval Boha ako Boha, ktorý naplňa mladostou, radosťou i plesaním. Ak objavíme príznaky duchovného starnutia, môžeme prísť na Eucharistickú hostinu, aby sme sa obnovili, aby Boh potešil náš život vždy mladou vierou; potom porastie

naše presvedčenie, že pre neho nie je nič nemožné (porov. Lk 1, 37) a že jeho ruka nie je skrátaná (porov. Iz 59, 1).

---

JE NESKORO A ONI EŠTE NEJEDLI. Ježiš však hovoril svojim učeníkom o jedle, ktoré nepoznali: „Mojím pokrmom je plniť vôľu toho, ktorý ma poslal, a dokonať jeho dielo“ (Jn 4, 34). Dav, ktorý na jednej strane nedovolí im jesť, na druhej strane im umožňuje vidieť, že vôľou Otca je zachrániť všetkých. A táto vôľa Otca sa nakoniec stane ich najobľúbenejším jedlom.

„Keď videl zástupy, zľutoval sa nad nimi“ (Mt 9, 36). Plniť vôľu Otca vyvoláva ešte väčší hlad po plnení vôle Otca. Materiálna potrava nasýti, keď sa zje; duchovná potrava, čím viac ju ochutnávame, tým viac

vyvoláva hlad. Po dni, počas ktorého robili dobro toľkým ľuďom, sú učenici vyčerpaní a hladní, ale aj hladnejší po dušiach. To sa stáva každému, kto nasleduje Ježiša: už nemôže žiť chrbtom k davu a je naplnený túžbou urobiť druhých šťastnými.

Na konci dňa sa konečne posadili, aby niečo zjedli. Jedli spolu mnohokrát, ale príde deň, takmer na konci ich putovania po tejto zemi, pri Poslednej večeri, keď *Kristus dá im jesť svoj vlastný hlad*. V Eucharistii jeme a naplňame sa tým istým hladom ako Kristus, jeho spásonosnými túžbami, jeho smädom po dušiach. Môžeme prosiť našu Matku o pomoc, aby sme sa s čoraz väčšou láskou zúčastňovali na tejto hostine; tak spolu s ňou naše srdce bude súcitiť s utrpením davu a naplní sa túžbou urobiť druhých šťastnými.

---

[1] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*,  
bod 154.

[2] František, *Audiencia*, 23-VIII-2017.

.....

pdf | document generated  
automatically from [https://opusdei.org/  
sk-sk/meditation/rozjimanie-na-  
sobotu-2-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/rozjimanie-na-sobotu-2-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/)  
(24.01.2026)